

רע"פ 5540/15 - גלוריה גאוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5540/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

גלוריה גאוי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, בעפ"ג 2366-06-15, מיום 16.7.2015, שניתן על-ידי כב' השופטים ר' שפירא - סג"נ; א' אליקים; ו-ב' טאובר

בשם המבקשת:

עו"ד ששי גז

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, בעפ"ג 2366-06-15 (כב' השופטים ר' שפירא - סג"נ; א' אליקים; ו-ב' טאובר), מיום 16.7.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה, בת"פ 21535-07-13 (כב' השופט א' גופמן - סג"נ), מיום 19.4.2015.

2. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, אשר הושת על המבקשת, עד להחלטה בבקשה לרשות ערעור. בהחלטה מיום 16.8.2015 (כב' השופט ח' מלצר), נעתר בית משפט זה לבקשה, והורה על עיכוב ביצוע העונש.

רקע והליכים קודמים

3. נגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה את העבירות הבאות: גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין; וקבלת דבר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגד המבקשת עולה, כי המבקשת עבדה בביתם של המתלוננים בעבודות משק בית. בין התאריכים 15.11.2010 - 28.11.2008, גנבה המבקשת, במסגרת עבודתה, פנקסי שיקים והשתמשה במרמה ב-71 שיקים. המבקשת קנתה באמצעות השיקים המזויפים מצרכים ושירותים, מספקים שונים, בסך כולל של 105,506 ₪. מעשיה של המבקשת נעשו בנסיבות מחמירות, וזאת נוכח ריבויים; התמשכותם לאורך תקופה ארוכה; וביצועם באופן שיטתי.

4. ביום 18.3.2014, הורשעה המבקשת, בהתאם להודאתה, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום המתוקן. טרם שנגזר דינה, נשלחה המבקשת לקבלת תסקיר מבחן בעניינה. בפתח גזר הדין, עמד בית משפט השלום בחדרה על עיקרי האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינה של המבקשת, ממנו עולה כי המדובר במבקשת אלמנה, כבת 53, אם לשבעה ילדים. שירות המבחן התרשם, כי המבקשת לוקחת אחריות על מעשיה; מביעה נכונות להשתלב בהליך טיפולי; וכי סיכויי השיקום בעניינה משמעותיים. שירות המבחן סבר, כי התנהגותה של המבקשת אינה משקפת דפוסי חשיבה והתנהלות עבריינית, ונובעת ממצוקה כלכלית ורגשית. לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל על המבקשת צו מבחן למשך שנה, ולשקול בעניינה ענישה בדמות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בית משפט השלום הדגיש בגזר דינו, כי "עבירות הגניבה בוצעו תוך ניצול האמון שנתנו המעבידים בנאשמת [המבקשת]. יחסי עובד ומעביד הינם יחסים מיוחדים הדורשים אמון רב כאשר שליחת יד ברכוש המעביד מתבצעת בקלות והדרך לגלותה אינה קלה". בהמשך, בחן בית משפט השלום את מדיניות הענישה במקרים דומים. לאחר זאת, קבע בית משפט השלום, כי מתחם הענישה ההולם בעניינה של המבקשת, נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, ועד 12 חודשי מאסר בפועל. לאחר מכן, נתן בית משפט השלום את דעתו לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, וביניהן: היעדר עבר פלילי; נסיבות חייה הקשות של המבקשת; והליך השיקום בו החלה. בהתאם לכך, גזר בית משפט השלום על המבקשת את העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל תעבור המבקשת כל עבירה בה הורשעה; ופיצוי כספי למתלונן בסך 40,000 ₪.

5. המבקשת ערערה על פסק דינו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי. בערעורה, הלינה המבקשת על חומרת העונש שהושת עליה. עוד צוין, בהקשר זה, כי שגה בית משפט השלום משלא נתן למצבה הכלכלי הקשה משקל ראוי במסגרת קביעת מתחם הענישה. ביום 16.7.2015 דחה בית המשפט המחוזי את ערעורה של המבקשת בהדגישו, כי "בהתחשב במדיניות הענישה כפי שנותחה בפסק הדין של בית משפט קמא, אני סבור כי בית משפט קמא איזן נכונה את נסיבותיה האישיות של המערערת כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן ביחד עם האינטרס הציבורי".

הבקשה לרשות ערעור

6. טענתה העיקרית של המבקשת היא, כי שגו הערכאות הקודמות משלא "נתנו התייחסות ראויה לסיבות שהביאו את המבקשת לביצוע העבירה ולא גזרו את עונשה בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה". המבקשת טענה, בהקשר זה, כי העונש שהושת עליה חורג לחומרה ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים, בשים לב לכך שהיא נעדרת עבר פלילי.

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנתי את הבקשה שלפניי על צרופותיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כלל הוא, כי בית משפט זה יעתר לבקשות רשות ערעור במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית נכבדה, או סוגייה ציבורית עקרונית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין חמור או אי-צדק של ממש שנגרם למבקש (רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.2015); רע"פ 5316/15 אגבאריה נ' מדינת ישראל (20.8.2015); רע"פ 5308/15 רייכר נ' מדינת ישראל (10.8.2015)). לאחר שבחנתי את הבקשה שלפניי, כמו גם את נספחיה, נחה דעתי כי היא אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור, ומשכך אין בידי להיעתר לה. חרף ניסיונה של המבקשת לעטות על בקשתה אצטלה עקרונית, שוכנעתי כי בקשה זו אינה עונה על אמות המידה שנקבעו למתן רשות ערעור, ומטעם זה, כשלעצמו, אין בידי להיעתר לה.

8. אשר לטרונייתה של המבקשת לעניין חומרת העונש, ראוי להזכיר, כי על דרך הכלל, אין בטענות על חומרת העונש כדי להצדיק מתן רשות ערעור, אלא כאשר נוכח בית המשפט, כי עונשו של המבקש סוטה מהותית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים (רע"פ 5205/15 טנוס נ' מדינת ישראל (9.8.2015); רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015); רע"פ 3503/15 ג'וזף נ' מדינת ישראל (28.6.2015)).

אציין עוד, כי אינני סבור כי העונש שהושת על המבקשת מצדיק התערבות כלשהי, וזאת בהתחשב בחומרת מעשיה של המבקשת ובעובדה כי היא מעלה באמון שניתן בה על-ידי מעבידה, וניצלה את נגישותה לפנקסי שיקים שהיו מפוזרים בביתם של המתלוננים. המדובר במבקשת אשר במשך כשנתיים פעלה באופן מתוחכם ושיטתי, תוך שימוש במרמה ב-71 שיקים, וקניית מצרכים ושירותים בסכום כולל של 105,506 ₪. לנוכח נסיבות אלה והאינטרס הציבורי ההרתעתי, עונש המאסר שהוטל על המבקשת מבטא באופן הולם את מדיניות הענישה בעבירות של גניבה ממעביד, ואיננו סוטה ממנה, ולפיכך לא מצאתי כל מקום להתערב בו (רע"פ 8529/12 פדילה עקל נ' מדינת ישראל (18.12.2012); רע"פ 3153/10 שבתשילי נ. מדינת ישראל (29.4.2010)). זאת, גם בהתחשב בעברה הנקי של המבקשת, בנסיבותיה האישיות והמשפחתיות, ובעובדה כי היא הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן.

9. סיכומם של דברים, משלא מצאתי הצדקה לדון בעניינה של המבקשת במסגרת הליך שיפוטי נוסף, הנני דוחה את הבקשה למתן רשות ערעור. לפיכך, מתבטלת בזאת ההחלטה, מיום 16.8.2015, בנוגע לעיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בפועל. המבקשת תתייצב לריצוי עונשה, ביום 24.9.2014, עד לשעה 10:00, בימ"ר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותה תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקשת לתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפון 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ט' באלול התשע"ה (24.8.2015).

ש ו פ ט
